

Professor Dr. PIFFKÓ PÁL
(1929–2015)

Fül- orr- gégész, mikrosebész egyetemi tanár

Született: 1929. március 7-én Jászberényben,
Apja: Piffkó József (1897–1978) textilkereskedő, szőlő- és gyümölcsstermesztő,
Anyja: Rosner Anna (1904–1976)
Felesége: Erlach Edit, (1935–), aki Egerben született és akivel 1956-ban kötött házasságot,
Gyermekeik: Zsuzsanna (1958–) és József (1960–). Utóbbi jelenleg a Szegedi Tudományegyetem Arc-, Állcsont- és Szájsebészeti Klinikájának tanszékvezető egyetemi tanára.

Piffkó Pál:

1935–1939: elemi iskoláit Jászberényben végezte.

1939–1947: középiskolai tanulmányait a jászberényi József Nádor Gimnáziumban folytatta, ahol jó eredménnyel érettségizett.

1947–1953: Orvostudományi tanulmányok a budapesti Semmelweis egyetemen, ahol a végzés után kézhez kapta diplomáját.

1953–1955. Jászberényi Városi Kórházban kezdte pályafutását, majd röviden még Szolnokon is működött.

1955–1965: Fővárosi István Kórház Krepuska István vezette fül-orr-gégészetre került. Itt a fülsebészet, ezen belül a tympanoplasztika ill. a fül mikrosebészete területe felé fordult.

Plasztikai sebésznek készült, ezért a rá jellemző céltudatossággal felkészülési részfeladatként 1957-ben szemészeti, 1960-ban sikeres fül-orr-gégészeti szakvizsgát tett.

1967–1990: Dr. Pogány Ödön utódaként az Országos Idegsebészeti Tudományos Intézet Fülészeti és Otoneurológiai Osztályát vezette.

1973-ban védte meg disszertációját: „*A humán tonsilla szerepe – sejtjeinek functionalis vizsgálata alapján*” címmel. Ezzel megszerezte az orvostudomány kandidátusa címet.

1984-ben c. egyetemi tanári kinevezésben részesült. Résztvett a graduális, postgraduális oktatásban esetenként idegen nyelven is.

1990-től két évig Bern-ben dolgozott visiting-professzorként.

1994–2004: még visszajárt az OITI-be tapasztalatával tanácsadóként segíteni volt kollégái munkáját.

Gyakorlati és tudományos munkássága:

„*Működése döntő fordulatot hozott az OITI szakmai működésében. Az ő hatására vették kezdetüket az idegsebészeti mikroszkópos műtétek. Mikrosebészeti tapasztalataival jelentős szerepe volt az idegsebészet határterületi betegségeinek műtéti megoldásában: — transnasalis és transoralis basisműtétek, különös tekintettel a hypophysis daganatokra, az elülső-középső és hátsó scala liquorsipolyok zárása, az acusticus neurinómák Bucy-ill. translabirinthar műtétei stb. Határterületi munkájáról 1980-ban a szegedi Kongresszusunkon színes referátumban adott számot.*

Professzor Alföldy után elsőként végzett gyógyszerrel befolyásolhatatlan M. Menière-s betegek saccotomiát, melynek eredményeit akkori munkatársával — Dr. Simon Judittal együtt — 1974-ben az alábbi újság is leközölte.

Sokat foglalkozott az arcideg-bénulás valamint a túlműködés, tick enyhítésének műtéti lehetőségeivel. Az ő érdeme az irreverzibilis facialis plegia esetén a funkció lehető pótlására végzett anastomosis-műtét (n.facialis-n.accessorius-ága) bevezetése az intézetben. Készült a facio-facialis- anastomosis műtetre is, de erre már nem került sor. Nagy súlyt helyezett a korai diagnózisra. Ennek érdekében sokat küzdött pl. az agytörzsi acusticus kiváltott válasz (BAEP) vizsgálat bevezetéséért.“ (Idézet a lenti forrásból)

Számtalan publikációja fellelhető az Orvosi Hetilapban, aminek felsorolásáról itt el kell tekintünk.

Tanulmányútjai:

„*Szakmai érdeklődése ill. új műtéti eljárások megismerése, tapasztalatok szerzése céljából több tanulmányúton is járt (Bécs, Svájc, Japán, Kiev, USA), barátságot ápolt jó néhány neves külföldi szakemberrel: C.R.Pfaltz, C.Jansen, T.Miyoshi, Sakata, K.Burian, J.Pulec, stb.*“

Kitüntetések:

1982-ben a Munka Érdemrend Ezüst fokozata kitüntetését kapott.

2013-ban vette át Gyémántdiplomáját.

Tagságai:

1981-ben a XII. Világkongresszus Tud. Szervező Bizottságának elnöke
Magyar Fül-orr-gégeorvosok Egyesülete
Magyar Fül-orr-gégeszek Szakmai Kollégiuma
ONO-Sectio, Politzer-Társaság, Bárány Társaság
Svájci Fül-orr-gégegyógyászok Egyesületének rk. tagja
Fül-orr-gégegyógyászat c. folyóirat szerkesztőbizottsági tiszteletbeli tag

Hobbijai:

Fiatal gimnazista korában teniszezett, úszott, idősebb korában előszeretettel horgászott. Kedvelte a klasszikus zenét. Nyugdíjas korában több ideje jutott hét unokájára is. Nagyon családszerető és segítőkész ember volt.

Elhunyt: 2015. augusztus 18-án Budapesten.

Nyughelye: a Fiumei úti temetőben található.

Munkatársai — Dr. Gádor Ildikó, Dr. Végső Péter, Dr. Nyáry István így jellemezték:

„Széles látókörű, kiváló kapcsolatteremtő képességű ember, nagy tudású orvos, halk szavú, visszafogott modorú, baráti főnök volt, aki önzetlenül adta át tudását és emlékét tisztelettel őrzik”

Forrás:

Internet: Magyar Fül-, orr-, gége és fejnyaksebész orvosok Egyesülete c. folyóiratban: In memoriam – Prof. Dr. Piffkó Pál. 2015. 11.19 (kis változtatással, csaknem a teljes szöveg) [In memoriam - Prof. Dr. Piffkó Pál \(orl.hu\)](#)
Állami Gimnázium, Jászberény, 1946 | Arcanum Digitális Tudománytár
Adatközlők: felesége, Erlah Edit, és unokaöccs, Kovácsy Zsombor

Jászberény, 2023. 02. 27.

Szerkesztette: Sárközy Ágnes